

KYPSÄ

Kymenlaakson Osakunnan jäsenlehti
2/2015

Kypsan tässä numerossa

Kuva: Olli Ahola

3	Pääkirjoitus	12	KyO Pietarissa
4	Vieraskynä	14	Floran päivä
5	Pikkulinnut lauloivat kieli poskessa	15	Ystävänpäiväkirja
6	Kesätöissä Hyyssä	18	Tunnusta väriä
7	Opiskelijan niksipankki	19	Senioreiden kuulumisia
8	Ohoi sinä, jolla on rautaista talenttia!	20	Kymmenen uutiset
10	Kaamea Kankkunen - EKYN ihka ensimmäinen speksi	22	Isännän kopista
		23	Virkailijaluettelo 2015

KYPSÄ. Helsingin yliopiston Kymenlaakson Osakunnan jäsenlehti.

Perustettu vuonna 1980.

ISSN-L 1798-7164. ISSN 1798-7164. Kypsa julkaistaan neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Kymenlaakson Osakunta, Leppäsuonkatu 11, 00100 Helsinki,
<http://kymenlaaksonosakunta.fi>.

Päätoimittaja: Jenni-Maria Käki, kjo-kypsa@helsinki.fi.

Toimituskunta: Iina Elfving, Maaria Haavisto, Tiina Heikkilä, Esa-Pekka Helanne, Aleksi Leppänen, Pasi Pykälistö, Ilmari Salmi, Sofia Rahikainen. kjo-kypsakunta@helsinki.fi.

Taitto ja ulkoasu: Jenni-Maria Käki.

Kannessa: Ylioppilaslakki Suursitseillä **Takakannessa:** Kuraattori, sihteeri ja pj

Kannen kuvat: Olli Ahola

Painos: 100 kpl. Paino: Kopijyvä Tampere Oy, Tampere 2015.

Tämä lehti saa Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan järjestölehtitukea.

Sattumusten summa

Oletko koskaan miettinyt miten pienet asiat voivat muuttaa koko elämäsi? Mitättömältä tuntunut asia muuttikin koko elämän suunnan. Päädyin aikoinani Helsinkiin opiskelemaan vähän vahingossa. Hävisin tahtojen taistelun opiskelukaupungista ja tuurilla pääsin sisäänkin yhteen hakukohteistani. En voi sanoa, etteikö koskaan olisi kaduttanut mutta pääasiassa Helsinki on ollut minulle hyvä. Pidän siitä miten halutessani olen kaikkien tapahtumien ympäröimänä mutta toisaalta pääsen kotioveltani suoraan peltojen keskelle, jossa on välillä hyvin vaikeaa kuvitella olevansa Suomen pääkaupungissa. Jaksan edelleen hämmästellä sitä miten laiskaksi Helsinki on minut tehnyt, kun hyppään parin kilometrin matkalla bussin kyytiin. Samalla kuitenkin ihastelen miten mahtavaa on hypätä kotiovelta bussin kyytiin ja sama bussi vie sinut töihin tai luenolle ilman, että varpaat kastuvat kaatosateessa. Näinköhän sitä enää sopeutuisikaan elämään, jossa bussit kulkevat kahdesti päivässä.

Hieman nurinkurisesti Helsinki tutustutti minut myös Kymenlaaksoon. Vaikka ennen Helsinkiin muuttoani en muualla ollut asunutkaan, löysin kymenlaaksolaisuuteni vasta Helsingissä. Samoin löysin ne kaikki kymenlaaksolaiset ihmiset, joita en koskaan tavannut siellä asuessani. Osakuntaan en päätenyt vahingossa mutta moni virka tuli otettua puolivahingossa. En ainakaan olisi päätenyt apuemännistöön fuksivuotena, ellei silloinen fuksiohjaaja olisi onnistunut suostuttelemaan minua mukaan kesken joululahjaostosten. Kymäläinen piilevä kiinnostus on vienyt pitkälle.

Keväällä moni meistä haki kesätöitä tai luki pääsykokeisiin. Pienet asiat saattoivat muuttaa tulevaisuuden suunnitelmat. Juuri oikealla hetkellä mieleen tullut ajatus siitä, miksi juuri sinut pitäisi palkata, saattoi olla syy työpaikkaan, josta myöhemmin tuleekin ensimmäisen vakituinen työsuhde. Tai sitten se viime hetkellä paniikissa kerrattu ajatuskarta ratkaisi opiskelupaikan.

Mietimme välillä liikaakin millaisia meidän pitäisi olla tai mitä meidän tulisi tehdä. Sitä

vertaa itseään jatkuvasti muihin ja muiden valintoihin. Eikä tilannetta helpota muiden kyselyt siitä milloin valmistut tai mitä haluaisit olla isona. Itse olen ratkaissut tilanteen päättämällä, että olen ikuisuusopiskelija. Tottakai haluan valmistua joskus mutta kuka tietää, jos sen jälkeen opiskelisi vielä lisää. En myöskään tiedä varmasti mikä haluan olla isona. Minulla on hyvä aavistus siitä mutta ajattelin poimia matkan varrelta mukaan myös kaikki muut kokemukset, koska eihän sitä ikinä tiedä.

Kevät ja syksy mielletään usein muutoksen vuodenaajoiksi. Osakunnalla muutoksia koettiin keväällä uuden inpehtorin ja kuraattorin astuessa remmiin. Syksyllä taas Osakunnalle saapuvat fuksit muuttavat Osakuntaa omanlaisekseen. Muutama civis on ehkä kesän aikana ehtinyt senioroitumaan. Muutoksen tuulet siis puhaltavat mutta siinä ei ole mitään pelättävää. Ehkäpä jokin pieni asia muuttaa tänä syksynä sinun elämäsi?

Jenni-Maria Käki

Elämää opintojen jälkeen

Valmistuttaako? Ei se mitään.

Et ole yksin, sillä valmistuminen on pelottava, mutta silti se kaikkein hienoin askel jokaisen opiskelijan uralla. Hyppy tuntemattomaan yliopiston luentosalien penkkien, halpojen lounaiden ja väljän luentokalenterin suomien aamupäiväunien jälkeen voi tuntua suurelta, mutta osakuntasenioreilta kaikuneiden huhujen mukaan elämää on vielä yliopiston jälkeenkkin. Tässä vaiheessa törmäsin kuitenkin ongelmaan: millaista elämää?

Oma hyppyni tapahtui viime kesänä, ja valmistumisen jälkeen aloitin saman tien työt. Maksettuaani bussikortista ihan aikuisten oikeasti täyttä hintaa ja herätyskellon soidesa joka aamu klo 7.00 olo tosiaankin tuntui kovin aikuiselta. Määräraikaisen sopimuksen loputtua tuli kuitenkin aika päättää, mitä tekisi seuraavaksi eikä minulla ollut aavistusakaan.

Ystävänä määritelmän mukaan aloin kärsiä neljännesvuosisadan kriisistä. Tämä yksi ihmiselämän kahdeksasta kriisivaiheesta ilmenee useimmiten valmistumisen kynnyksellä olevilla aikuisilla, jotka ovat astumassa

Annika Pousi

yliopistokuplasta todelliseen maailmaan. Hetkellisen ”Ooh, onko muillakin tällainen olo?” –fiilistelyn jälkeen napsahdin takaisin omaan persoonaani, ja käskin hänen heittää Eat, Pray, Love -kirjansa mäkeen. Eihän minulla nyt mitään kriisiä ole. Lähdin yksin Loofooteille vaeltamaan, luovuin asunnostani ja erakoidun syksyksi Haminalaiseen mökkiin, mutta ei, ei minulla mitään kriisiä ole.

Nyt muutaman kuukauden ja useiden työhaastattelujen jälkeen voin jo myöntää, että jonkinlaista itsensä etsimistä oli, tai on, havaittavissa. Työhaastattelut ovat olleet 2000km säteellä toisistaan (eli en tiedä vielä missä haluaisin olla) ja hyvin erilaisilta aloilta (en tiedä mikä haluaisin olla). Mutta olen myös todennut, ettei se haittaa. Vaikkei seuraava työpaikkani tule olemaan työpaikkani eläköitymiseen asti, voi se avata arvaamattomia ovia, ja joka ikisestä haastattelusta saa paljon kokemusta ja itseluottamusta seuraavaan koitokseen.

Spontaanin valmistumisen tuomaan ahdistukseen ei tältä seniorilta siis löydy pikalääkettä, mutta ”kyllä se siitä” olalle taputtelun kera tuntuvat olevan totta. Ainut neuvoni on, että tässä iässä ei ole vielä mikään kiire: miettiminen ja kokeileminen ovat ihan sallittua, ellei jopa kannustettavaa puuhaa. Jos tuntuu, että tekisi mieli mennä töihin, menkää mihin vaan töihin. Ja jos ette vielä tiedä miltä tuntuu, suunnatkaa vuorille vaeltamaan.

Kypsän vieraskynnään voi ilmoittautua vapaaehtoiseksi kirjoittajaksi ottamalla yhteyttä päätoimittajaan sähköpostilla kyo-kypsa@helsinki.fi. Aihe on vapaa ja sopiva pituus on noin 2000 merkkiä. Liitä mukaan haluamasi kuva.

Pikkulinnut lauloivat kieli poskessa

Teksti: Esa-Pekka Helanne

Kuva: Ester Pentti

Mikä ihme on rupusakki? Mitä on vanha hapatus? Tällä palstalla otetaan sanasta mittaa ja tutkitaan pohjamutia myöten suomalaisten sananlaskujen alkuperää.

Ei halaistua sanaa

Jos joku ei sano halaistua sanaa, hän ei sano yhtään mitään. Halaistua tarkoittaa tässä tapauksessa halkaistua. Näin ollen ihminen, joka ei sano halaistua sanaa, sanoo siis vähemmän kuin puolikkaan sanan. Mielenkiintoisena huomiona sanonnasta mainittakoon vielä, että karjalan kielessä halkaiseminen tarkoittaa myös jonkin asian tekemistä äänekkäästi. Sanonnan merkitys pysyy tosin tässäkin tapauksessa samana, sillä ihminen joka ei sano äänekkäästään sanaa, on hiljaa.

Ei ole ilmaista lounasta

Sanonta on pohjoisamerikkalaista alkuperää. Viime vuosisadalla useissa yhdysvaltalaisbaareissa oli tapana tarjota ilmaiseksi pientä syötävää asiakkailleen janon tunteen herättämiseksi ja siten myynnin edistämiseksi. Asiakkaat näin maksoivat lopulta myös itse syömästään ruoasta ostamiensa juomien mukana. Sanonta on myöhemmin vakiintunut tarkoittamaan, että mikään ei ole ilmaista.

Hattutemppu

Hattutemppu tarkoittaa nykypäivänä tilanetta, jossa pelaaja tekee itse yhden pelin aikana kolme maalia. Hat-trick on alun perin brittiläinen ilmaisu, jonka juuret ulottuvat kriketinpeluuseen 1800-luvulla. Mikäli tuolloin yksi pelaaja poltti kolme peräkkäistä lyöjää yhden pelin aikana, hänet oli tapana palkita suorituksestaan krikettiseuran puolesta uudella ilmaisella hatulla, mistä nimitys hattutemppu juontaa juurensa.

Poropeukalo

Poro tunnetaan yleensä hirvieläimenä, mutta poropeukalolla ei ole mitään tekemistä mainitun nisäkkään kanssa. Poro tarkoittaa myös tietyissä tilanteissa pölyä, likaa tai muuta roskaa. Näin ollen poropeukalo tarkoittaa siis likaista peukaloa; kömpelö ihminen, jota kutsutaan poropeukaloksi, likaa itsensä helposti.

Osa ja arpa

Ihminen, jolla ei ole jostakin osaa eikä arpaa, ei ole asian kanssa mitään tekemistä. Entisaikaan sanonnan osa tarkoitti omaisuutta ja arpa puolestaan perintöä, joka menneisyydessä jaettiin joissain tilanteissa arpomalla. Osaton ja arvaton historialliselta merkitykseltään on myös köyhä henkilö, jolla ei ole henkilökohtaista omaisuutta.

KESÄTÖISSÄ HYYSSÄ

Teksti: Pasi Pykälistö

HYYn hallitus on työhallitus, joka työskentelee Keskustoimistossa asiantuntijoiden rinnalla. HYYn keskustoimisto ja hallitus työskentelevät juhannukseen asti, jonka jälkeen alkaa kesäloma. Toimiston asiantuntijoilla eli palkatulla henkilökunnalla loma kestää elokuun alkuun asti. Hallituksen loma katkeaa heinäkuun puolivälissä viikoksi, jolloin on Porin Suomi-Areena, jonne HYY suuntaa yhdessä muiden vaikuttajatahojen kanssa. Suomi-Areena viikon ohessa pidetään myös hallituksen kokous, jonka aikana käsitellään kasaantuneita asioita.

Floran päivän ja muiden kevään isojen juhlien jälkeen toimistolla aloitetaan syksyn fuksitapahtumien ja uusien opiskelijoiden vastaanoton suunnittelu. Kulttuuripuolella aloitetaan kesäkuussa jo HYYn vuosijuhlien ja vuosijuhlaviikon suunnittelu mm. valitsemalla HYYn vuosijuhlamestari. Samalla pidetään kevään projektien purku- ja palautekokouksia, joista koostetaan raportteja hankkeista toimintakertomusta ja ensi vuotta varten. Raporttien laadinnan ohessa myös

arkistoidaan projekteihin liittyviä asiakirjoja ja muuta aineistoa HYYn arkistoon Leppäsuonkadulla. Kesän aikana on myös aikaa miettiä enemmän oman sektorinsa kehityskulkua, mitkä asiat ovat onnistuneet ja mihin suuntaan sektoria olisi syytä ohjata. Samalla on mahdollista myös ideoita ja toteuttaa pienempiä hankkeita, jotka ovat keväällä jääneet muiden, tärkeämmiksi priorisoitujen projektien jalkoihin. Kesäaikana HYY myös toteuttaa kiinteistöjensä kunnossapitotöitä, kuten Alina-salin korjauksia, ikkunoiden pesua tai lamppujen vaihtoa.

Hallituksessa kullakin jäsenellä on oma sektorinsa ja toimikenttensä, osalla sektoreista on oma asiantuntijansa, osalla ei, jolloin hallituksen jäsen hoitaa yksin koko alaa. Isoimmilla sektoreilla on omat vapaaehtoisista ja kiinnostuneista HYYn jäsenistä muodostuvat valiokuntansa, jotka auttavat sektorin hallituksen jäsentä ja asiantuntijaa erilaisissa tehtävissä sekä toteuttavat myös omia projektejaan.

OPISKELIJAN NIKSIPANKKI

Teksti ja kuva: Jenni-Maria Käki

Jokainen opiskelija tietää sen tunteen, kun on matkannut yliopistolle lukeakseen tenttiin ja Kaisassa onkin ihan täyttä. Vaihtoehtoiset paikat tulevat tarpeeseen, jottei tarvitse palata kotiin siivoamaan. Kypsä kasasi vaihtoehtoisia lukupaikkoja ja muita vinkkejä opiskelijoille.

1. Ryhmätyötilan saaminen Kaisasta voi olla työn ja tuskan takana. Viikissä on sen sijaan hyvin tilaa ja siellä voi tehdä ryhmätöitä kahden tunnin sijaan neljä.

2. Ryhmätyötiloja ei voi varata yhdelle ihmiselle mutta kasaa vaikkapa osakuntalaisista opintopiiri tai lukupiiri. Seurassa ei myöskään kehtaa selata kännykkää jatkuvasti. Älä kuitenkaan valitse lukukaveriksi liian hyviä ystäviä, ettei opistelu mene juoruiluksi.

3. Rennompaan opiskeluun osakunnan tilat sopivat erinomaisesti. Osakunnalla on myös varsin rauhallista päivisin. Plussaa sohvasta ja vilteistä. Miinusta taas siitä, että päiväunet on liian helppo ottaa.

4. Yliopiston kirjaston lisäksi kannattaa kokeilla myös kaupungin kirjastoja. Rauhallisia lukupaikkoja on esimerkiksi Richardinkadun kirjastossa, Pasilassa ja Oulunkylässä.

5. Tenttikirjojen saaminen on välillä työn ja tuskan takana. Tenttikirjoja löytyy kuitenkin välillä kummallisista paikoista. Esimerkiksi Viikissä on monesti vapaana keskustakampusella käytettäviä tenttikirjoja, koska kukaan ei jaksakaan hakea niitä sieltä. Kaupunginkirjastosta tenttikirjat taas saa kahden viikon sijaan kuukaudeksi. Kaupunginkirjastossa varaaminen ei maksa mitään, joten kirjan voi tilata lähikirjastoon.

6. Hulluimmatkin lukupaikat voivat toimia. Oletko testannut esimerkiksi Tuomiokirkon?

7. Nykyään moni työskentelee kahviloissa. Gaudeamuksen kirja ja kahvi on valtavan suosittu mutta hyvää opiskelijahintaista kahvia saa myös Musiikkitalolta. Kahviosta löytyy reilusti tilaa ja ilmainen Wifi.

8. Rohkea testaa myös pubeja. Varsinkin päivällä niissä voi olla huomattavan vähän asiakkaita, joten ne voivat olla kahviloita rauhallisempia. Riskinä tosin on, että uskottelee irish coffeen olevan kahvi ja esseestä tulee astetta lennokkaampi.

9. Kirjasto 10:n tiloissa toimii myös kaupunkiverstas, jossa voi kokeilla edullisesti vaikkapa 3D-tulostusta. Lisäksi tiloissa on vapaassa käytössä olevaa toimistotilaa.

O-hoi sinä, jolla on rautaista talenttia!

Teksti ja kuvat: Maaria Haavisto

Kymenlaakso kutsuu. Tai ainakin kovasti yrittää. Toisaalla uutisia lukiessa rippeet kotimaakunnan houkuttavuudesta karisevat, kun Helsingin Sanomien otsikko kertoo kauraa tarinaa: Kunnat jakavat potkuja entistä useammin – Kotka saattaa irtisanoa 40.

Kymenlaakso janoaa nuoria ihmisiä ikääntyvän väestön vastapainoksi, se on selvää. Kymenlaaksoon kaivataan innovatiivisia nuoria yrityksiä ja tekijöitä. Postissa saapuikin ilmoitus Kotkan-Haminan seudun puolesta, jossa julistettiin “vanhan Kotkan-Haminan seudun [olevan] taaksejäänyttä elämää”. Lisäksi ilmoituksessa luvattiin töitä, että siellä “pelataan, ei pelätä”, siellä on “logistista ylivoimaa”, “uniikkeja tapahtumia ja kohteita”, ja miljardeja mahdollisuuksia. Tämän kaiken äärelle seutu kutsuu “sinua, jolla on rautaista talenttia”. Melkoista puhetta tässä taloudesta.

Ei voi kuitenkaan sanoa, ettei jonkinlaista yritystä olisi. Helsingissä järjestettiin taannoin Kymenlaakso -keskustelutilaisuus, johon kutsuttiin pääkaupunkiseudulla asuvia kymenlaaksolaistaustaisia eri elämänvaiheessa olevia ihmisiä. Tilaisuuden tavoitteena oli kartoittaa Kymenlaakson vetovoimatekijöitä. Suurin ja perimmäisin kysymys tilaisuudessa oli: Mikä saisi sinut muuttamaan takaisin?

Kymenlaaksosta kurkotetaan kättä meidän muualla koulutautuvien suuntaan. Siellä uskotaan, että meissä on talenttia, joka auttaa Kymenlaaksoa nousuun. Mutta onko Kymenlaaksolla tarjota meille tarpeeksi? Lähdimme kuitenkin Kymenlaaksosta syystä tai toisesta.

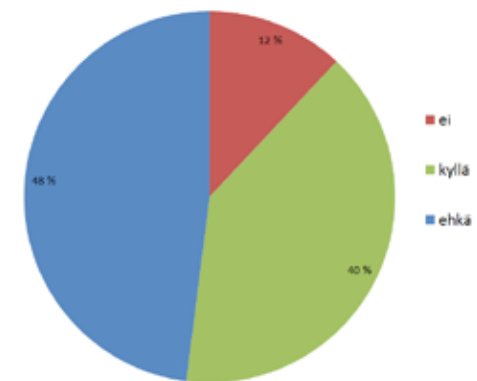
Mitkä voisivat olla realistisempia vetovoimatekijöitä? Halvat tontit? Pikkukaupunkifilis? Epäilyjä herättävä yritys Outlet-keskuksesta?

Kuulostaa koko ajan vain paremmalta. Kun rautainen talentti keskittyy logistiikkaan ja pelialaan, puhutaan hyvin rajoittuneista työmarkkinoista. Sehän toimi niin hyvin tehtaidenkin kohdalla... Kaupungilta potkitaan tekijöitä pois, palveluita karsitaan, ja ankeuttaminen jatkuu. Rahaa ei vain ole. Lohdutuksena on sentään se, ettei Kymenlaakso ole tässä yksin. Kotiseuturakkaus ei katoa kaikesta tästä huolimatta. En voi myöskään olla miettimättä, mitä jos olenkin hankkinut juuri sellaista talenttia, mitä kotiseutuni kaipaa?

Kypsä kysyikin osakuntalaisilta Kymenlaakson vetovoimatekijöistä, syistä muuttaa takaisin, ja mikä olisi heidän rautainen talenttinsa Kymenlaakson nousuun saamiseen. Tässä ovat kyselyn tulokset:

Kymäläistä piilevää kiinnostusta palata takaisin omaan maakuntaan oli osittain havaittavissa (kuva 1). Paluumuuton mahdollisuuden tyrmäsi lähes neljännes, mutta jopa yli kolmasosa näytti vihreää valoa. Tietenkin paluumuutolle olisi ehtonsa. Selkeimmät mahdolliset houkuttimet olivat halvat asunnot, sukulaiset, ja tutut maisemat. Suurimpia syitä pysyä poissa olivat työllistymismahdollisuudet, palveluista leikkaaminen, ja kulttuurin puute. Huomattava osa epäili työllistyvänsä Kymenlaaksossa. Kuitenkin suuri osa vastaajista uskoi, että heillä ainakin saattaisi olla Kymenlaaksoa hyödyttävää osaamista, tuota rautaista talenttia (kuva 2). Lopuksi kysimme, mitä vastaajien mielestä ovat Kymenlaakson vetovoimatekijät. Edulliset asunnot ja hyvät liikenneyhteydet esimerkiksi Helsinkiin nähtiin Kymenlaakson valttikortteina. Vastauksissa huomioitiin myös Kymenlaakson hyötyminen Venäjältä, sekä luonnonläheisyys.

Onko sinulla "rautaista talenttia"?

Lisäksi huomionarvoisia kommentteja olivat muun muassa:

Miksi muuttaisit takaisin Kymenlaaksoon?

Ainahan ihminen voi rakastua ja muuttaa vaikka Marsiin. Olen ollut tarpeeksi kauan pois-sa. Veri vetää takaisin. Koti on aina koti

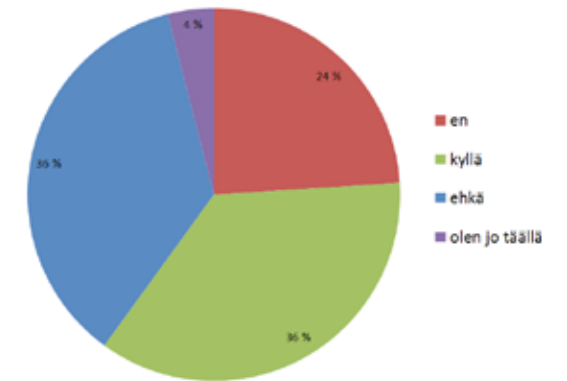
Miksi et muuttaisi takaisin Kymenlaaksoon?

*Koska se on peräkylä
En jaksaa smaltalkia joka paikassa ja juoruja
"liian duunarimainen"*

Mikä tämä talentti on? (Jatkoa kysymykseen: Onko sinulla rautaista talenttia?)

*Yliopiston pajalla sorvattu nouhau tehdä
mitä tahansa älyttömän paljon paremmin
Joku telkkariohjelma
Positiivista ajattelua!*

Voisitko muuttaa takaisin Kymenlaaksoon?

Mitä ovat sinusta Kymenlaakson vetovoimatekijät?

*Itseironisen vittuiluhuumorin kehto
Äiti Venäjä
Aidot ihmiset
Kouvolasta pääsee junalla pois
Jaa'a, en kyllä keksi mitään kovin mediaseksikästä*

Niin, mitä tästä sitten pitäisi ajatella. Kymenlaakso ei todellakaan ole mediaseksikäs. Jos Kymenlaakso saakin osan meistä palaamaan, niin täysin uusia kasvoja sen on vielä vaikeampi saada puolelleen. Toisaalta, positiivisella ajattelulla ehkä Kymenlaaksokin vielä nousee! Haastetta riittää, mutta sillä välin muistakaamme kyläillä aina välillä tuolla duunareitten "itseironisen vittuiluhuumorin kehdoissa" ja nauttikaamme peräkylämme luonnosta ja tuttavallisesta aitojen ihmisten small talkista. Pääseepä sieltä sitten ainakin junalla pois. Mutta eihän sitä koskaan tiedä, ainahan ihminen voi rakastua ja muuttaa vaikka Kymenlaaksoon. Siitäkös sitten juurutaan.

Kaamea karhunen

- EKYN ihka ensimmäinen speksi

Teksti: Tiina Heikkilä
Kuvat: Riikka Kaarto

Eläinlääketieteen kandidaattiyhdistyksen historian ensimmäiseen speksiin alettiin koostaa tekijöitä vuoden 2014 keväällä, jolloin oli vielä täysin auki koska tämä kyseinen speksikkeli näkisi päivänvalon – vai näkisikö ollenkaan. Speksin käsikirjoitus oli tässä vaiheessa jo suurinpiirtein valmiina. Enää tarvittiin henkilöitä toteuttamaan sitä.

Syksyllä 2014 speksistä järjestettiin tutustumisiltoja, jotta kiinnostuneet saataisiin houkuteltua mukaan. Olin itse käynyt keväällä speksi-infossa, mutta tuolloin haettiin lähinnä tiimien vastaavia, enkä halunnut kuitenkaan isoa vastuuhommaa ottaa kontolleni. Vasta syksyn illoissa, kun kaikki vastuuhenkilöt oli saatu kasaan, lupauduin mukaan produktioon puvustustiimiin. Myöhemmin selvisi, että puvustustiimin harteille säilytettiin myös maskeeraus. Juuri kenelläkään meistä ei siitä ollut kokemusta vielä siinä vaiheessa.

Puvustajia oli produktiossa neljä, maskeeraamiseen saimme muutaman apukäden lisää. Jaoimme keskenämme hahmot joista kukin oli päävastuussa. Itse sain vastuulleni Han-

”Miten se saatiin kasaan?”

nele Hauen, Simban ja Eviran erikoismiehet. Tämän lisäksi oli muutamia hahmoja, joita pohdimme yhdessä sekä tanssitiimin puvustaminen.

Koko speksi esitettiin kokonaisuudessa ensimmäistä kertaa maaliskuussa noin kuukautta ennen ensi-iltaa. Läpimenoiviikonloppuna itsekkin näin ensimmäistä kertaa lähes kaikki hahmot liveinä. Muutama näyttelijä puuttui, mutta kokonaiskuva muodostui. Jo silloin speksi näytti toimivan todella hyvin ja näyttelijät olivat tuoneet siinä vaiheessa pariin kertaan muunnellun käsikirjoituksen hahmot eloon. Itse tykästyin eniten Simbaan ja Rafikiin, jotka ilmeisesti olivat monen muunkin mielestä speksin hahmojen parhaimmista.

Läpimenoiviikonloppun jälkeen puvustuksessa ei enää juuri ollut työtä, sillä ne oli pyritty saamaan valmiiksi läpimenoon. Tässä vaiheessa aloimme keskittymään hahmojen maskeeraamiseen ja ylipäättään maskeeraamisen opetteluun. Osalle hahmoista maski oli helppo keksiä, mutta osa vaati useita kokeiluja. Etenkin pikkulintu-susi kombinaatio vaati kokeiluja, sillä väliajalla pikkulinnuista piti

saada tehtyä susia. Toinen väliajan muuntuja oli Lenni, josta piti maskeerata Musta Pantteri.

Maskeeraukset muuttuivat vielä hieman ennen ensi-iltaa. Kaikki maskit eivät toimineetkaan valoissa ihan yhtä hyvin kuin oli toivottu, joten niitä piti hieman säätää. Tekninen läpimeno oli torstaina ennen ensi-iltaa. Kenraalin piti olla teknisen läpimeno jälkeen, mutta aika ei riittänyt. Tässä vaiheessa tuli pieni huoli siitä, olisiko speksin ensi-ilta samalla kenraaliharjoitus. Ongelmana nimittäin oli, että perjantaina Viikin normaalikoulun musikaalin harjoitukset oli ajoitettu ennen speksiä, joten oli epävarmaa ehtisimmekö vetää kenraalia ennen ensi-iltaa.

Onneksemme koulun musikaalin vetäjä suostui joustamaan ja saimme salin käyttööme aiemmin kuin alunperin oli sovittu. Saimme siis vedettyä kenraalin ennen ensi-iltaa. Joskin maskeeraajien kannalta kenraali oli hieman köyhä, sillä emme päässeet kokeilemaan ehtisimmekö väliajalla toteuttamaan muutokset. Pysyipähän maskeeraustiimilläkin jännitys yllä ensi-illan ajan.

Kaikista pienistä vastoinkäymisistä huolimatta speksin kaikki kolme näytöstä saatiin vedettyä kunnialla läpi. Koko produktio hoidettiin alusta loppuun hyvällä yhteishengellä. Vaikka tätä ensimmäistä speksiä tehdessä alkuun toteutuminen näytti hieman epävarmalta ei sitä lopputuloksesta tainnut huomata. Ainakin itselle sellainen fiilis jäi kun ensi-iltaa katsomosta seurasin. Voinkin lämpimästi suositella ihmisille speksin toteuttamiseen mukaan lähtemistä, jos sellainen tilaisuus joskus tulee eteen!

PIENI HAASTATTELU KATSOMOSSA OLLEELLE:

Mikä sai sinut lähtemään EKYN speksiä katsomaan?

- *En ollut koskaan aiemmin käynyt katsomassa speksiä, ja mainospuhe oli vakuuttava.*

- *Asuin vieressä*

- *Speksit on hauskaa viihdettä*

Mikä hahmoista oli suosikkisi?

- *Rafiki*

- *Rafiki xD*

- *Kettu*

Jääkö jokin kohta erityisesti mieleen?

- *Rafikin sisääntulo, mahtavaa eläytymistä*

- *Sarjatulitus*

- *Räpbattle*

Olitko aiemmin ollut seuraamassa speksiä?

- *En ollut, tämä kokemus asetti kyllä riman tuleville spekseille korkealle.*

- *En, kuulin kyllä että hauskoja ovat. Piti paikkansa!*

- *Joo olin, mutta tää olin paras tähän asti näkemäni*

KYO PIETARISSA

Teksti: Anni Montonen

Kuvat: Anni Montonen ja tuntematon kiltti rajavartija

Suunta kohti itää jopa Virolahden taa ja rajan yli Venäjälle. Maaliskuussa KyO teki ekskursion Suomenlahden perimmäiseen nurkkaan, Pietariin.

Perjantai 13.3.

Nousemme Allegro-junaan aamukuudelta. Juna on kyllä lentokonetta reippaasti näppärämpi kulkupeli, sillä asemalle riittää saapua vain pari minuuttia ennen lähtöä ja aamiaisenkin voi ottaa mukaan ilman yhtäkään pomminvarmaa minigrip-pussia ja juomaksi vaikka kuinka monta litraa vettä.

Juna saapuu Pietarin Suomen asemalle kello 10. Olemme sopineet heti aluksi kiertoajelun, joka esittelee kaupunkia. Jäät ovat lähteneet Nevasta pari päivää aiemmin, ja on kevään ensimmäinen aurinkoinen viikonloppu. Jökötämme pikkubussissa ruuhkissa, jaloittemme kirkkoja ihastellen ja kuuntelemme oppaan tarinoita palatseista. Kierros päättyy hotellillemme, joka on aivan keskustatu Ne-

vski prospektin vieressä. Tästä on helppo lähteä kävellen kaupungille koska vain. Ja tämä suurkaupunki on auki lähes koska vain.

Alkaa olla nälkä ja päädyimme syömään Neuvostoaikojen ihmeeseen, stolovaja-tyyppiseen ravintolaan. Esillä on miljoonaa sorttia ruokia joissa kaikissa on nimi kyrillisillä kirjaimilla, hinta ja annoskoko. Kuljemme tarjottimen kanssa linjaston läpi osoitellen mitä haluamme, jolloin se lyödään lautaselle. Lopussa on kassa, joka laskee komponenttien hinnan. Perusruokaa, laaja valikoima ja Uni-cafen hinta.

Illallisemme sen sijaan on pramea. Hanniksella oli lahjakortti hienoon ravintolaan ja autoimme häntä sen kuluttamisessa. Loppusumma kolmen ruokalajin illallisesta viineineen oli alle 50 €/hlö, eli ei kovin paha. Ruokaa ei ollut kovin ihmeellistä, mutta palvelu ja paikan sisustus oli suorastaan tsaarimaista. Loppusilauksen teki nojatuolivessanpönttö. Samaisen WC:n ovesa oli K-18 kyltti (=totta kai jokainen kävi juuri siinä vessassa) ja tapeteissa alastomia miehiä ja naisia puuhastelemassa (kriittiset kohdat oli sentään peitetty sydämin).

Lauantai 14.3.

Suuntaamme Talvipalatsiin Eremitaasin taidemuseoon. Kas kummaa, Talvipalatsin pääsisäänkäynnin eteen on jätetty pala Virolahtea - yhdestä kivistä veistetty 26 metrinen Aleksanterin pylväs. Pakkohan sitä oli hetki töllistellä, kun virolahtelaiset olivat saaneet murikkansa jököttämään suoraan keskelä Palatsiaukiota. Sisällä Eremitaasissa saa paitsi askelmittarin ylikierroksille, paljon ideoita vuosijuhlapukuihin keisarinnojen ja tsaarien muotokuvista. Ikean kuvastot kalpenevat itänaapurin kullatun sisustusmaun rinnalla. Alakerrassa lymyy muumioita.

Päivällä hoidamme nälän pois blineillä, mikä Venäjällä tarkoittaa meidän täytettyä lettua, eikä sitä hiivalla kohotettua paksua pan-nukakkua. Illalla suurin osa ryhmästämme huoltaa sävelkorvansa pianokonsertilla.

Sunnuntai 15.3.

Vietämme päivää kuka mitenkin pienemmissä porukoissa. Itse päädyn ihastelemaan venäläistä kerrostaloarkkitehtuuria keskustan ja meren välillä sijaitsevalla Vasilinsaarella. Täällä ei ole taloyhtiöiden hallituksia pilaa-massa luovuutta ja itsenäisyyttä, vaan myös talon ulkopinta on asukkaan itsensä määräysvallan alla. Maalatkoon sitten parvekkeensa vaikka pinkiksi tai jättäköön koko ulkosi-vun remontoimatta, jos tikapuut eivät vaikka yletä kymmenenteen kerrokseen.

Illalla ajellemme joukolla metrolla Helsingin asemalle. Pietarin metro on maailman syvim-mällä, savisen maan vuoksi, mikä näkyy liukuportaiden pituudessa. Portaiden alapäässä on lisäksi koppi, jossa nainen istuu valmiina huomauttamaan, jos portaisa juostaan tai muuten riehutaan.

Lyhyen tavaroiden läpivalaisun jälkeen nousemme junaan ja kotimatka alkaa. Kiitos ihalle matkaseuralle ja erityisesti sen järjestäjälle Hannikselle onnistuneesta matkasta.

Floran päivä

Teksti ja kuva: Pasi Pykälistö

Nykyisin aina 13. päivä toukokuuta juhlistava Floran päivä on toinen Ylioppilaskunnan sääntömääräisistä juhlapäivistä. Flora on vanha ylioppilaiden kevätjuhla, jossa juhli-taan kevään tuloa ja akateemisen vuoden päättymistä. Nimensä juhla on saanut antiikin Rooman kevään ja kukkien jumalattarelta, Floralta.

Floran päivä on juhlena vanhempi kuin ylioppilaskunta, joka perustettiin vuonna 1868. Floran päivää juhliittiin ensimmäisen kerran 1818 jo yliopiston ollessa Turussa, missä ylioppilaat marssivat Uudenmaantullin kentälle juhlistamaan kevääntuloa. Paikka oli kaupunginrajan ulkopuolella sen tähden, että kaupunginraadin toimivalta ei ulottunut sinne. Näin kevätjuhlaa voitiin viettää iloisesti ilman virkavallan valvontaa.

Juhlaan jo alusta alkaen kutsuttiin vieraksi Yliopiston rehtori ja professoreita puhumaan juhlassa ja kunnioittamaan tilaisuutta läsnäolollaan. Aikaa myöten koko henkilökunta osallistui näihin välillä hyvinkin kosteiksi yltäneisiin kemuihin. Ohjelmaan kuului mu-

sisointia, runonlausuntaa, puheita ja loppupuolella painia ja erilaisia kisailuja.

Alunperin ylioppilaiden kevätjuhlaa vietettiin nykyisen vapun tienoilla 1.5., jolloin kesäkausi alkoi ja siirryttiin ylioppilaskissa valkoiseen kesälakkiin. Koska 1800-luvun alussa kuitenkin Turussa saattoi vielä vappuna olla lunta maassa, jouduttiin juhlaa monesti siirtämään pari viikkoa myöhemmäksi ja lopulta se vakiintui 13.5. Lopullisesti juhlapäivä sidottiin tähän päivämäärään Helsingissä vuonna 1848, jolloin Euroopan Hullun Vuoden hengestä ja alkoholista humaltuneet ylioppilaat lauloivat yliopiston musiikinopettajan Paciuksen Runebergin runoon säveltämän laulun Vårt Land. Tästä eteenpäin päivää on juhlistettu myös Maamme-laulun syntymäpäivänä.

Tänä vuonna Floran päivää on viety koh-ti yleistä kevätjuhlaa, jossa opiskelijat ja henkilökunta kohtaavat toisensa Yliopiston 375-juhlavuoden hengessä. Itse juhla tapahtui tänä vuonna Keskustakampuksella Valtio-tieteellisen tiedekunnan sisäpihalla.

Ystävänpäiväkirja

Teksti: Sofia Rahikainen
Kuvat: Olli Ahola

Keväällä osakunnalla vaihtui sekä inspehtori että kuraattori. Kypsä antoi ystävänpäiväkirjan täytettäväksi uudelle inspille ja kuraattorille sekä antoi vanhalle kuraattorille mahdollisuuden viimeiseen painavaan sanaan.

Jari- inspehtori eli inspi

Ensikosketuksesi Osakuntaan? Omana opiskelija-aikana 70-luvun lopulla olen käynyt Kymenlaakson Osakunnalla Liisankadulla, monet jatkot vietettiin siellä. En kuitenkaan liittynyt omana opiskeluaikanani KyOon, kun kaveri menivät ESOon ja minä sitten heidän mukanaan.

Hauskin osakuntamuistosi? Kollegani Kalle Juuti [mm. KyOn entinen kuraattori] on kertonut kiinnostavia juttuja Osakunnasta, ja työpaikalla olemme laulaneet hänen johdolaan kymäläisiä lauluja.

Mikä sinusta tulee isona? Puutarhanhoitaja.

Asia, jota kukaan muu ei tiedä sinusta? Eräänä vappupäivänä varastimme resiinan ja veimme se Osakuntaan. Ensin ajettiin sillä ympäri Helsingin katuja – tätä ei varmaan moni tiedä.

Salainen paheesi? Teen liikaa töitä.

Jokin yllättävä taitosi? Osaan tehdä pintahiivaolutta, etenkin mökillämme Miehikkälässä teen usein sitä saunan jälkeen nautittavaksi.

Jos saisit valita itsellesi inspehtorisupervoi-man, mikä se olisi? Se että osaisin jakaantua kahtia, jolloin voisi samaan aikaan naputella konetta ja osallistua Osakunnan toimintaan.

Mitä toivoisit lisää Osakuntaan? Kaikki vaikuttaa olevan ihan hyvin, mutta Esterin sanoma siitä että osakuntalaisia on erilaisia tulisi ottaa huomioon Osakunnan toiminnassa. Toimintaa saisi siis olla paljon erilaista, tämä houkuttelisi myös fukseja liittymään.

Entä vähemmän? Toiminnassa tehdään sitä mitä halutaan, en minä koe olevani oikea henkilö sanomaan mitä pitäisi vähentää. Se karsiutuu sitten itsestään.

Millainen Osakunnan ja maakunnan suhteen tulisi olla? Maakuntamatkat ja kuntien edustajien tapaamiset ovat tärkeitä, tarvitseeko sitä enempää ollakaan. Maakuntalehdet Osakunnalla ovat myös hieno asia. Opiskelijoilla on muutakin kuin Osakunta, joten ei voi odottaa että suhteisiin panostettaisiin suunnattomasti pienellä määrällä aktiiveja.

Mitä asioita toivoisit voivasi edistää Osakunnalla? Tekemään Osakunnasta paikan, jonne uusien on helppo tulla ja ihmisten mukava viettää aikaa. Se oli minulle tärkeää myös omana opiskeluaikanani.

KOLME NOPEAA

Punssi vai jallu? Otin äsken jallua, mutta punssikin käy.

Miä vai mie? Mie.

Posso vai Kouvolan laku? [Tapailee hetken, mikä se posso olikaan.] Joo, kyllä minä posson kannalle kallistun!

Esther - kuraattori eli Q

Ensikosketukseksi Osakuntaan? Rajanylitys vuonna 2009, opiskelukaverini Annika oli koko edellisen vuoden yrittänyt saada minua liittymään Osakuntaan ja olin aika epäileväinen asian suhteen. Sitten päätin tulla rajiksille, ja olin vielä myöhässä juhlista mutta tännehan minä jämähdin.

Hauskin osakuntamuistosi? Vårbal 2012. Siellä todella ymmärsi, että kansainvälisyys on hieno osa Osakuntaa ja toisaalta myös oma osakuntaporukka hitsautui yhteen viikonlopun aikana. Käytiin muun muassa E-Typen keikalla, ja aamulla aurinko nousi Uppsalan tuomiokirkon takaa kun oltiin jatkoilla Göteborgin Osakunnalla.

Mikä sinusta tulee isona? Se museoviraston ärsyttävä tyyppi, joka sanoo että tähän rakennukseen ei saa tehdä hissiä koska sen porraskäytävä on historiallisesti arvokas.

Asia, jota kukaan muu ei tiedä sinusta? Olen miettinyt jo etukäteen, miltä kuraattorin käädyt näyttävät eri iltapukujen kanssa.

Salainen paheesi? Katsoin Netflixistä kaikki Frendien kaudet ehkä kahden viikon aikana.

Jokin yllättävä taitosi? [Miettii kau-an. Ukulelen soitto on jo paljastettu aiemmassa Kypsässä, kärkitossuilla tanssiminenkin on tiedossa niillä jotka tietävät balettiharrastuksesta. Lopulta pitkän pohdinnan jälkeen tavoitamme muiston lapsuudesta...] Osasin niellä spagettia kokonaisuena ja vetää sen vielä tämän jälkeen ulos suusta.

Jos saisit valita itsellesi kuraattorisupervoiman, mikä se olisi? Sen, että voisi nauttia määrättömästi skumppaa ilman, että krapula iskee seuraavana aamuna.

Mitä toivoisit lisää Osakuntaan? Toivoisin, että useammat osakuntalaiset lähtivät edustamaan ja tutustumaan sekä kotimaiseen että ulkomaiseen ystävyysverkostoon.

Entä vähemmän? Vähemmän klikkiytymistä, sitä että eri osakuntasukupolvet eivät muodostaisi omia ryhmiään. Ei sitä kauheasti ole, mutta aina välillä tähän törmää.

Millainen Osakunnan ja maakunnan suhteen

tulisi olla? Kymenlaakso profiloituu työläismaakunnaksi, mutta Osakunta voisi tuoda akateemista puolta enemmän esille ja edistää korkeasti koulutettujen kymenlaaksolaisten näkyvyyttä.

Mitä asioita toivoisit voivasi edistää Osakunnalla? Tiedotusta ja näkyvyyttä, että mietittäisiin mitä kanavia pitkin riviosakuntalaiset saavat tietoa Osakunnasta ja sitten hyödynnä näitä kanavia parhaalla mahdollisella tavalla. Se ei riitä, että tietyistä tapahtumista tiedotetaan vain Osakunnan kokouksessa vaan on hyödynnettävä aktiivisesti myös esimerkiksi sosiaalista mediaa. Näin saadaan tavoitettua enemmän osakuntalaisia mukaan toimintaan.

KOLME NOPEAA

Punssi vai jallu? Punssi, ehdottomasti.

Miä vai mie? Miä.

Posso vai Kouvolan laku? Posso.

Toomas - ex-kuraattori

Ensikosketukseksi Osakuntaan? Vuosi oli 2008 kun Hannis sanoi, että nyt lähdetään Kymenlaakson Osakunnalle. No mehän lähdettiin ja päädyttiin sitten fuksiaisiin. Esko Ukkonen toimi tällöin inspektorina ja oli jännää, kun professori oli muina miehinä opiskelijaporukassa. Ei sille kuitenkaan uskaltanut mennä juttelemaan. Myöhemmin käytiin sitten rajiksilla ja muissa juhlissa.

Hauskin osakuntamuistosi? Oltiin Vårbalemissa isommalla porukalla, siellä oli ihan uskomaton tunnelma kun oli lämmintä, istuttiin puistossa, juotiin skumppaa ja viinaa ja kirjoitettiin postikortteja Suomeen. Muuten ihan päivittäinen toiminta Osakunnalla ja se, kuinka osakuntalaisista saa seuraa niin lounaalle kuin muutenkin.

Mikä sinusta tulee isona? Emmiä tiää.

Asia, jota kukaan muu ei tiedä sinusta? Tiedätkö näitä escape roomeja [huone, josta on tunti aikaa paeta erilaisten vihjeiden avulla]? Mua pelottaisi ihan sikana mennä sellaiseen huoneeseen, alkaisin heti miettimään millä tavoin ne henkilöt siellä huoneessa voitaisiin murhata ihan kuin jossakin kauhuleffassa. Sitten kun aika loppuu, niin sinne suihkutettiin myrkkyykaasua tai seinät alkaisivat kutistumaan sisäänpäin ja kaikki liiskaantuvat. Mua ei kyllä saisi sinne.

Salainen paheesi? Euroviisut ja venäläinen poppi.

Jokin yllättävä taitosi? Laitesukelluskortti, olen sukeltanut Kotkan edustalla tutkimassa natsilentokonetta.

Jos olisit saanut valita itsellesi kuraattorisupervoiman, mikä se olisi ollut? Tää on aika vaikea. No okei, kun hämähäkkimiehellä tulee sitä seittä tästä [tekee Spidermanin seittisinkoliikkeen], niin siitä tulisikin skumppaa. Eli siis skumppaspiderman, tai sitten että osaisin lentää. Se olisi helvetin siistiä. Mutta ei niin saa sanoa, joten siis tosi siistiä, erittäin hienoa.

Mitä toivoisit lisää Osakuntaan? Fukseja.

Entä vähemmän? Kymäläistä tarpeettoman huonoa itsetuntoa. Toivoisin, että kymäläiset

löytäisivät itsestään miten mahtavia tyypejä he ovat.

Millainen Osakunnan ja maakunnan suhteen tulisi olla? Se voi olla esimerkiksi sitä, että on paljon jäseniä jotka käyvät siellä ja omaavat tiiviit suhteet sinne. Osakunnan pitäisi kutsua myös kuntien edustajia vuosijuhlille, tai oikeastaan saada heidät paikan päälle. He tukevat toimintaamme, joten olisi hyvä tutustua puolin ja toisin. Pitää ehdottomasti muistaa maakuntasuhteen tärkeys.

Mitä asioita koit edistäväsä Osakunnalla? Uusien taitojen löytymistä, ja sitä että olemme aidosti osa Helsingin yliopiston osakuntia. Emme saa jäädä betoniseinien sisään, vaan toivoisin että käydään myös muualla ja muualta käydään meillä. Lisäksi edistin pohjoismaista yhteistyötä, se on tässä maailmanpoliittisessa tilanteessa elintärkeä asia.

KOLME NOPEAA

Punssi vai jallu? Punssi.

Miä vai mie? Miä.

Posso vai Kouvolan laku? Ei tuota tarvitse edes kysyä. Posso.

TUNNUSTA VÄRIÄ

Koonnut: Jenni-Maria Käki
Kuva: Tiina Heikkilä

Uuden opiskelijan tietopaketti

1. Osakuntaan voi liittyä missä vaiheessa opiskelua tahansa. Hauskinta on tietysti liittyä opintojen alkuvaiheessa, jolloin hauskanpito kestää pisimpään.
2. Osakunnalla opiskeluvuodet eivät merkitse mitään, vaan vuodet lasketaan osakuntavuosissa. Pitkä ikä on saavutus ei heikkous.
3. Osakuntatoiminta on poikkitieteellistä. Osakunnalla voit törmätä niin teekkariin kuin humanistiinkin ja onpa joukkoon iloiseen päätyntä mukaan myös muutama ammattikorkeastakin.
4. Osakuntalaisista suurin osa on kotoisin Kymenlaakosta muttei suinkaan kaikki. Monen sukujuuret ovat Kymenlaaksossa mutta osa on löytänyt piilevän kymäläisyytensä ilman kymäläisiä juuria.
5. Osakunnalla on jokaiselle jotakin. Ja jos ei ole niin lämpimästi tervetuloa mukaan muuttamaan toimintaa!
6. Osakunnalla on useita maskotteja. Niistä tunnetuin on herra Lisbet Lohi, johon törmää usein sitseillä. Lehtihuoneessa saattaa törmätä myös Nöjd-possuun, Pyrkyrihiireen ja Rudiin Osikselta.

7. Osakunnan taloudenhoitajalla on myynnissä Helsingin hienoimmat Kymenlaaksoaiheiset haalarimerkit ja KyO-kassit. Lisäksi kannattaa hankkia laulukirja, jonka sivuille voi kerätä muistoja.

8. Kymenlaakson Osakunta tunnetaan osakuntapiireissä laulavana osakuntana, jolla on laaja valikoima Kymenlaaksosta kertovia lauluja. Suurimman osan lauluista ovat sanoittaneet osakuntalaiset. Laulukirjasta löytyy useita ikivihreitä kuten Kanuuna ja Sokkari sekä Utin ABC.

9. Osakunnalla on fuksiasuntojen lisäksi muutama vuosi sitten valmistuneita civisasuntoja Patolassa. Asuntoja voi hakea keväisin.

10. Osakunnan virallisenä tiedotuskanavana toimii sähköposti. Suurin osa tapahtumista tulee myös Facebookiin. Vapaamuotoisempaa keskustelua on Osakunnan Slack-ryhmässä, josta löytyy niin päivänpolttavat puheenaiheet kuin lounasseuratkin.

11. Instagrammissa osakuntalaisten kuvia löytää #kymenlaaksonosakunta ja #kyosakunta. Kirjoittamalla #kyo päätyy mm. japanilaisen yhtyeen kuviin.

Kaipaatko päiviisi lounasseuraa tai hauskoja keskusteluja bussimatkoille?

KyOn Slack on saatavilla sovelluksena puhelimeen ja selaimessa osoitteessa <https://kymenlaaksonosakunta.slack.com>. Kirjautuminen onnistuu helposti @helsinki.fi tai @aalto.fi -sähköpostiosoitteella.

KyOn Senioreiden kuulumisia!

Kokoustunnelmia. Kuvat: Milja Ahtosalo

Vuosikokouskuulumisia

Kymenlaakson Osakunnan Seniorit ry:n vuosikokous pidettiin sunnuntaina 26.4. osakuntatiloissa. Kokouksen yhteydessä nautittiin perinteiseen tapaan brunssia.

Kokouksessa valittiin uusi hallitus toimikaudelle 2015–2016:

- **Milja Ahtosalo**, puheenjohtaja
- **Antti Forsell**, taloudenhoitaja
- **Mari Häkkinen**
- **Maria Rämö**
- **Maiju Talvisto**
- **Joni Vehmas**

Toiminnantarkastajana jatkaa **Mika Koski**. Varatoiminnantarkastajaksi valittiin **Jani Bohm**.

Kiitos hallituksen nyt jättäneille toiminnasta ja Jonille puheenjohtajavuosista!

Lisätietoa tulevista Senioreiden tapahtumista:

- sähköpostilistalta kyo-seniorit@helsinki.fi
- Facebook-ryhmästä Kymenlaakson Osakunnan Seniorit ry
- nettisivuilta <http://seniorit.kymenlaaksonosakunta.fi>

KYMMENEN UUTISIA – KYMIS NYHETER

Teksti: Kypsan toimituskunta

Kuvat: Jenni-Maria Käki, Olli Ahola, Tiina Heikkilä

5.3. Vanhalla Ylioppilastalolla koettiin maailmanlopun enteitä, kun Ylioppilasteatterin MadMax –näytöksessä joukko sivilisaation romahduksesta selvinneitä pohti elämän merkitystä keskellä kaaosta. Lavalla nähtiin niin melodramaattista maailmantuskaa, karnibalismia, hiljaisuutta kuin stand-upiakin.

21.3. Osakunnan miehet saapuivat todistamaan tieteellistä koetta Domus Gaudiumille herrapäivällisten muodossa. Illan kuljetuksista vastasi poikien itse rakentama aikakone, jonka mukana seikkailtiin niin nälkävuosisa, Hitlerin bunkkerissa, Villissä Lännessä kuin Euroviisuissa. Ilta huipentui Vuoden Marty McFly'n palkintaan, ja hienon digikellon itselleen ansaitsi Aapo Jussila.

24.3. Vietettiin uusien iltaa mutta oliko paikalla yhtään fukseja?

26.3. Osakuntalaiset ja seniorit söivät itsensä ähkyyän sushista yhteistapahtumassaan. Onneksi sushia ja skumppaa konseptiin kuuluu myös kuohuvaa, jolla ähkyä saattoi helpottaa.

27.3. HTK:n pikkujouluissa yritettiin tunnista osakuntakaverit suloisista lapsuuskuvisista. Mutta miksi wiipurilaiset yrittivät hämätä kymäläisiä piilottamalla kuvaansa Kouvolan Sanomat?

1.4. Kampuskohtaamispaikalla tehtiin Osakuntaa näkyväksi ja kalasteltiin muutakin kuin fukseja.

24.4. Helkan keittiössä juhlittiin kuraattorinvaihtokaronkkaa ja inspektorin virkaanastujaisia. Illan aikana saimme kuulla entisen kuraattorin hoitaneen hommansa erinomaisesti. Skumppapullojen menekistä päätellen kenellekään ei liene enää epäselvää miksi sekä nykyisen että entisen kuraattorin supervoimahaaveet liittyivät kuohuviiniin. Nähtiinpä illan aikana nykyisen kuraattorin kutovan sukkaa Osakunnan väreissä.

9.5. Yhteisillä kevätseillä oli teemana euroviisut. Kuin yhteisestä sopimuksesta kukaan ei ole halunnut paljastaa mitä sitseillä tapahtui.

22.5. Historian ensimmäiset abisitsit olivat menestys, sillä Kotkasta sitsaamaan saapuneet abit ehdottelivat lauluja kuin vanhat tekijät. Lopullisia tuloksia saadaan kuitenkin odottaa vähintäänkin syksyyn, johon mennessä keväällä vierailleet abit ovat toivottavasti muuttuneet uusiksi fukseiksi.

28.5. Senaatintori raikasi, kun valkolakkinen kansa levittäytyi torille sitsaamaan. Sopivasti päivälle osui kevään kauneimpia päiviä ja takin saattoi hetkeksi piilottaa laukkuun. Rennosta meiningistä huolimatta poliittinen keskustelu nivoutui osaksi juhlatunnelmaa.

13.6. Emäntä pakkasi piknikkorin täyteen herkuja ja ohjasi osakuntalaiset retkelle salaiseen piilopaikkaan Aurinkolahteen.

ISÄNNÄN KOPISTA

- KESÄINEN BOOLI JA CASSIS LONKERO

Tekstit: Esa-Pekka Helanne ja Ilmari Salmi

Tämän numeron Isännän kopissa esitellään kesäisiä juomia: Hartwallin Original-mustaherukkalonkero ja DG:n osakuntien euroviisuteemaisilla yhteisiteillä alkumaljana tarjoiltu mansikkainen booli.

Amppari
Ainekset:
75cl Valkoviiniä
50cl Mansikkalikööriä
50cl Koskenkorvaa
1,5l Spritea
1,5l Tonicvettä
Sirtuunamehua
Mansikoita
Limetin viipaleita

Annoksia: n. 24kpl
Alkoholipitoisuus: n. 12 %

Amppari on maultaan kesäisen raikas ja miellyttävän mansikkainen ja sitruunainen. Booli on saanut nimensä lapsuusnostalgiaa huokuvan Amppari-mehujään mukaan, jonka booli tuo maultaan voimakkaasti mieleen. Mehujäästä muistuttavasta maustaan huolimatta Amppari ei kuitenkaan ole liian imelää, vaan hapan sitruuna tasapainottaa makeaa mansikkaa. Euroviisusiteillä tarjotussa boolissa käytettiin suomalaisia pakastemansikoita, jotka ajoivat hyvin myös jääpalojen tehtävää. Tuoreet mansikat ovat luonnollisesti kuitenkin raikkaampi ja maukkaampi vaihtoehto pakastetuotteille.

Aurinkoinen Amppari-booli sopii monipuolisesti erilaisilla kesäjuhilla tarjottavaksi virvokkeeksi. Sitä saataneen maistella myös vielä tulevaisuudessa jossain osakunnan tilaisuudessa. Viimeistään syksyllä mennyttä kesää kaiholla muistellen.

Hartwallin lanseerattua Original-lonkero-sarjaansa uuden maun, mustaherukan, tuli pian selväksi että Kypsinkin on tätä päästävä maistamaan. Peruslonkeron ilmaannuttua suomalaisten juomakavalkadiin 1952 on sen ohella ollut vuosien varrella saatavilla mm. karpalo-, vodka lime-, light- ja strong-versioita. Mustaherukkalonkero on siis kovan luokan kansainvälinen innovaatio, ainakin mikäli uskomme Harwallin hekumoivaa tuote-esittelyä.

Kotoisan violetilla värillä brändätyssä juomassa alkoholiprosentteja on 5,5, ja sitä on saatavilla sekä tölkeissä että pulloissa. Etiketissä lukee cassis, jotta maailmankansalainen ymmärtää suuntaa-antavasti mistä on kyse: nimi viittaa ranskalaistaustaiseen mustaherukkalikööriin pohjaiseen juomaan.

Mustaherukkalonkeron maku ei tarjoa minikäänlaisia yllätyksiä: se maistuu juuri siltä miltä voisi olettaakin. Jos sattuu olemaan mieltynyt karpalolonkeroon, tätäkin varmasti juo sujuvasti. Toisaalta todettakoon että jos makeat alkoholijuomat eivät puhuttele, kannattanee jättää mustaherukkalonkero väliin – sen makumaailmassa ei kuitenkaan olla kovin kaukana maitokauppojen monenkirjaviiden sesonkilonkeron äitelyydestä.

Isännistön korviin muuten kantautui kopin nurkalla annettu anonyymi vinkki, että turus limettä tekisi tästä entistäkin raikkaampaa. Vaikuttaa vahvasti toteuttamisen arvoiselta idealta.

Nähtäväksi jää, saavuttaako Original Long Drink Cassis samanlaisen standardijuoman aseman kuin vaikkapa karpaloversio. Huhu kertoo, että jos kymäläisten jumalat ja Isännä ovat suotuisia, voi mustaherukkalonkeroa päästä maistamaan ennen pitkää myös isännän kopista käsin. Sitä odotellessa.

Virkailejaluettelo 2015

Inspektori
Jari Lavonen
jari.lavonen@helsinki.fi

Kuraattori
Ester Pentti
kyo-q@helsinki.fi
0503424421

Hallituksen pj.
Sini Leppänen
kyo-pj@helsinki.fi
040 510 5803

Sihteeri
Salli Ahtiainen
kyo-sihteeri@helsinki.fi
040 539 0726

Isäntä
Esa Helanne
kyo-isanta@helsinki.fi
040 864 1113

Isäntä
Ville Myllylä
kyo-isanta@helsinki.fi
040 566 3978

Emäntä
Tiina Heikkilä
kyo-emanta@helsinki.fi
050 443 2499

Taloudenhoitaja
Aapo Jussila
kyo-taloudenhoitaja@helsinki.fi
040 744 4177

Toiminnanohjaaja
Pasi Pykälistö
kyo-toiminnanohjaaja@helsinki.fi
040 095 2887

Fuksiohjaaja
Iina Elfving
kyo-fuksiohjaaja@helsinki.fi
040 504 6406

Fuksiohjaaja
Sofia Rahikainen
kyo-fuksiohjaaja@helsinki.fi
044 060 5132

Asuntosihteerit
Maaria Haavisto
kyo-asuntosihteerit@helsinki.fi
040 540 5977

Tiedotussihteerit
Satu Suvijärvi
kyo-tiedotussihteerit@helsinki.fi

Jäsensihteerit
Sofia Rahikainen
sofia.rahikainen@helsinki.fi

Kulttuurisihteerit
Jenni-Maria Käki
kyo-kulttuurisihteerit@helsinki.fi

Maakuntasihteerit
Olli Ahola
kyo-maakuntasihteerit@helsinki.fi

Liikuntasihteerit
Joni Salo
kyo-liikuntasihteerit@helsinki.fi

Liikuntasihteerit
Iina Elfving
kyo-liikuntasihteerit@helsinki.fi

Ulkoasiainsihteerit
Joni Mäkelä
kyo-ulkoasiainsihteerit@helsinki.fi

Seniorisihteerit
Maaria Haavisto
kyo-seniorisihteerit@helsinki.fi

Kypsin päätoimittaja
Jenni-Maria Käki
kyo-kypsa@helsinki.fi

Arkistonhoitaja
Pasi Pykälistö
pasi.pykalisto@helsinki.fi

Laulunjohtaja
Aleksi Leppänen
aleksi.leppanen@helsinki.fi

Laulunjohtaja
Esa Helanne
esa.p.helanne@gmail.com

Valokuvaajat:
Olli Ahola
Salli Ahtiainen
Tiina Heikkilä
Pasi Pykälistö

Hallitus
kyo-hallitus@helsinki.fi
pj. Sini Leppänen
Sihteeri Salli Ahtiainen
Kuraattori Ester Pentti
Taloudenhoitaja Aapo Jussila
Tiina Heikkilä
Esa-Pekka Helanne
Aleksi Leppänen
Pasi Pykälistö
Sofia Rahikainen

Apuemännistö
kyo-emannisto@helsinki.fi
Olli Ahola
Iina Elfving
Saila Kainulainen
Anna-Liisa Koskinen
Elina Lassila
Sofia Rahikainen

Apuisännistö
kyo-isannisto@helsinki.fi
Aapo Jussila
Aleksi Leppänen
Tuukka Mustapää
Ilmari Salmi
Joni Salo
Joni Tilli

HTK:n edustajat:
Joni Salo
Jenni-Maria Käki

Itella Green

